

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af principperne i henhold til EU-retten og litauisk ret vedrørende beskyttelse af informanter.
2. Andet anbringende om, at Europa-Parlamentet har tilsidesat sin omsorgspligt og princippet om god forvaltning.

Sag anlagt den 7. november 2017 — Wattiau mod Parlamentet

(Sag T-737/17)

(2018/C 032/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Francis Wattiau (Bridel, Luxembourg) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås:

- Annullation af afgørelsen om at pålægge sagsøgeren at betale et beløb på 843,01 EUR, som anført i afregningskontorets opgørelse nr. 244.
- Om fornødent annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 2. august 2017.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført en ulovlighedsindsigelse for så vidt angår den aftale, der er indgået mellem Den Europæiske Union og sammenslutningen af luxembourgske hospitaler om en forhøjelse på 15 % af de lægeudgifter, der afholdes af de forsikrede i den fælles sygeforsikringsordning (RCAM) i Luxembourg. Denne ulovlighedsindsigelse baseres på to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af nationalitet og af artikel 12 og artikel 14 i protokollen om privilegier og immuniteter.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning som fastsat i artikel 30 i forordning nr. 966/2012 og i artikel 43 i den fælles ordning vedrørende sygesikring for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

Sag anlagt den 2. november 2017 — DEI mod Europa-Kommissionen

(Sag T-740/17)

(2018/C 032/47)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (»DEI«) (Athen, Grækenland) (ved advokaterne E. Bourtzalas, E. Salaka, C. Synodinos, C. Tagaras og D. Waelbroeck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C (2017) 5622 final af 14. august 2017 i sag SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) om den statsstøtte, som Grækenland angiveligt har indrømmet Aluminium A.E., i form af elektricitetspriser til nedsat pris i henhold til voldgiftskendelsen, annulleres, for så vidt som denne afgørelse ophæver Kommissionens retsakter af 12. juni 2014 og 25. marts 2015;
- Kommissionens afgørelse C (2017) 5622 af 14. august 2017 i sag SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) annulleres, for så vidt som det heri fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte til fordel for Aluminium, og at Kommissionen følgelig ikke var forpligtet til at iværksætte den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF.
- Kommissionens afgørelse C (2017) 5622 af 14. august 2017 i sag SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) annulleres, for så vidt som det heri fastslås, at DEI's klage vedrørende statsstøtte ydet på grundlag af energitilsynsmyndighedens (herefter »RAE«) afgørelse nr. 346/2012 blev uden genstand efter RAE's permanente voldgiftsrets afgørelse nr. 1/2013.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale DEI's omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Åbenbar retlig fejl ved fortolkningen af Domstolens dom i sag C-228/16 P og modsigelse i forhold til denne dom.
2. Tilsidesættelse af artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 2015/1589⁽¹⁾, navnlig af Kommissionens forpligtelser i henhold hertil, samt en tilsidesættelse af retten til at blive hørt og af chartret om grundlæggende rettigheder.
3. Mangel på en behørig begrundelse, selvmodsigende begrundelse og en tilsidesættelse af forpligtelsen til at undersøge alle faktiske og retlige forhold vedrørende det, der i den voldgiftsbestemmelse, som var hjemmel for voldgiftskendelse nr. 1/2003, defineres som »klare og subjektive parametre«, der »begrænsede dommernes skøn«, og hvis »logiske følge« var den endelige fastsættelse af elektricitetsprisen.
4. Åbenbar retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af princippet om den fornuftige private investor samt artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 108, stk. 2, TEUF, for så vidt angår konstateringen af, at den ved voldgiftskendelsen fastsatte elektricitetspris er »den logiske følge af de i voldgiftsbestemmelsen klart definerede parametre«.
5. Åbenbar fejl ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 107 TEUF og 108 TEUF hvad angår konstateringen af, at Kommissionen var forpligtet til at foretage komplicerede økonomiske vurderinger, og en åbenbar retlig fejl og en åbenbart urigtig vurdering i betragtning af, at Kommissionen undlod at undersøge relevante spørgsmål med henblik på at fastslå, om der eventuelt forelå statsstøtte.
6. Åbenbar retlig fejl ved anvendelsen af artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 108, stk. 2, TEUF og en åbenbart urigtig vurdering af de faktiske forhold hvad angår anvendelsen af princippet om den fornuftige private investor i en markedsøkonomi.
7. Åbenbar retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 107, stk. 1, TEUF, tilsidesættelse af forpligtelsen til at give en passende begrundelse og en åbenbart urigtig vurdering af de faktiske forhold hvad angår Kommissionens beslutning om ikke at undersøge DEI's klage af 2012 i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, for så vidt som denne var »blevet uden genstand« efter voldgiftskendelse nr. 1/2013.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).